

ישב"ץ הכנה לקיץ

מטרת הישב"ץ:

עצירה לפני אירועי הקיץ. מחשבה מה עשינו טוב ובנה צריך להתפשר! הכנת כלים.

מהלך הישב"ץ:

נוסטלגיה

1

מתחילים להציג תמונות מכל האירועים שקרו השנה בסניף והמדריכים צרכים לסדר אותם לפי סדר.. המטרה היא לעורר נוסטלגיה ושיח כיפי ולהתראות כמה עשייה הייתה השנה!

תרגיל כתיבה חופשית

2

שמים מנגינה נעימה ברקע והמדריכים כותבים בלי להפסיק!
את מנחה אותם עם השאלות הבאות
על איזה הישגים את/ה גאים בשנה האחרונה?
עם איזה חניך אתה מרגיש שעשית תהליך משמעותי?
מה נותן לך כוח להמשיך לפעול?
איזה חוזקות הכישורים שלך באו לידי ביטוי בתפקיד?
איך אתה מרגיש בצוות?
באיזה תחומים היית רוצה להשתפר יותר?
איזה כלים אתה צריך בשביל להצליח יותר?

סיכום

3

אוספים את התשובות ומעבדים את התהליך שקרה בנפש עכשיו!
ואז את אומרת- יש לנו עכשיו הזדמנות מדהימה לקחת את כל המסקנות שקיבלנו ולעוף איתם על התהליך של סוף השנה הזה! ואז פותחים את הלוח של הקיץ ומתכננים מה רוצים מבחינה סניפית, איזה חניך אנחנו רוצים להעצים, מה אנחנו רוצים להשפיע בצוות וכו'.

סיפור לסיום

4

מצורף בנספחים.

נספחים

היה היה חוטב עצים שהתקבל לעבודה בבית חרושת לעצים.
המשכורת הייתה טובה ותנאי העבודה טובים אף יותר, וחוטב העצים התכוון למלא
היטב את תפקידו. ביום הראשון הוא התייצב אצל מנהל העבודה אשר נתן לו גרזן
והקצה לו שטח ביער. האיש יצא ליער לכרות עצים בהתלהבות. ביום אחד בלבד הוא
חטב 18 עצים.

"ברכות" אמר לו מנהל העבודה. "תמשיך ככה".
מעודד מדבריו של מנהל העבודה, החליט חוטב העצים לשפר את תפוקתו ביום
המחרת ולכן הלך לישון מוקדם מאוד. בבוקר למחרת הוא קם לפני כולם והלך ליער.
למרות כל מאמציו הוא לא הצליח לחטוב יותר מ 15 עצים.
"אני בוודאי עייף", הוא חשב והחליט ללכת לישון עם שקיעת השמש.
עם הזריחה, הוא קם נחוש בדעתו לשבור את שיא 18 העצים. אף על פי כן, באותו יום
הוא לא הגיע אף למחצית.

ביום המחרת חטב שבעה, אחר כך חמישה, ביום האחרון הוא ניסה כל אחר הצהריים
לכרות את העץ השני.
מודאג ממה שיגיד מנהל העבודה, הלך החוטב לספר לו את שאירע לו ולהישבע שהוא
מתאמץ עד סף אובדן החושים.
מנהל העבודה הקשיב ושאל: "מתי השחזת לאחרונה את הגרזן שלך?"
"להשחיז? לא היה לי זמן להשחיז! הייתי עסוק מדי בכריתת העצים!"

החיים שלנו הם כאלה. לפעמים אנחנו כל כך עסוקים בנסיון לחיות אותם, שאנחנו
מפספסים מהם כל כך הרבה. בעולם של היום, נראה שכולם עסוקים יותר מתמיד,
אבל פחות מאושרים מאי פעם. מדוע זה כך? האם יכול להיות ששכחנו להשחיז את
הגרזן? אין שום דבר רע בפעילות ועבודה קשה, אבל אסור לנו להיות עסוקים עד כדי
כך שלא יהיה לנו זמן לעצור ולהרהר, ללמוד ולהתפתח, לנשום וליהנות. אם לא ניקח
את הזמן כדי לחדד את הגרזן, נאבד מהאפקטיביות שלנו ונעביר את החיים במרדף
אחרי הזנב של עצמנו. אז עצרו לרגע ושאלו את עצמכם: "מתי בפעם האחרונה
השחזתי את הגרזן שלי?" אם התשובה לשאלה לא עולה בבהירות, עכשיו, יכול להיות
זמן מצוין לעשות זאת...